

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ  
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ  
ΓΡΑΦΕΙΑ  
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ  
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

# ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΒΕΤΥΠΟΥΤΑΙ  
ΕΙΣ 20,000  
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ  
ΚΑΙ  
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ  
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Κ. Μητσοπούλου, Σ. Βουτυρά, Γ. Μοσχάκη, Γ. Ν. Χατζιδάκι καὶ Ι. Μ. Δαμνέρη, διευθύνοντος

## ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ

Μία τῶν μεγαλητέρων καὶ κυοφυροῦσα τὰ κινδυνώδεστερα διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν δεινά, εἶναι ἀναμφισβητήτως ἡ ἑλλειψὶς κηρύκων καὶ διδασκάλων τοῦ θείου λόγου, ἣν μόλις κατορθοῦσι νὰ πληρῶσιν ἐν ἐλαχίστῳ οἱ ὀλιγάριθμοι τοῦ κράτους ἱεροκλήρυκες, οἱ κατ' ἀνάγκην καθηλούμενοι εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων.

Τὴν ἑλλειψιν ταύτην ἐσπεύσαμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ ἐνόντι νὰ μετριάσωμεν διὰ τοῦ γραπτοῦ λόγου, ἀρυόμενοι καὶ μεταδίδοντες εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς ὀλίγα ἐκ τῶν πολλῶν διδαγμάτων, ἅτινα τὸ κατὰ Κυριακὴν Εὐαγγέλιον παρέχει, ἔρρισμα μὲν ἀκράδαντον τοῖς κλονιζομένοις, σωτήριον δὲ φάρμακον τοῖς ἠθικῶς νοσοῦσι, καὶ τροφὴν τέλος ζωοποιὸν πάσης εὐσεβοῦς ψυχῆς.

Καὶ μετ' ἀφάτου εὐφροσύνης μαυθάνομεν, ὅτι εἰς ἀγαθωτάτην γῆν ἐναποτίθεται ὁ σπόρος ὁ ἀγαθός. Ἀλλαχοῦ μὲν δημοδιδάσκαλοι, κατανοοῦντες βαθύτατα τὰς ὑψηλὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις, ἐπαναλαμβάνουσι μετ' ἀναλόγων ἀναλύσεων τὰ ὑφ' ἡμῶν ἀναπτυσσόμενα ἠθικοθηρησκευτικὰ ζητήματα, ἀλλαχοῦ σεμνοὶ καὶ προνοητικοὶ οἰκογενειάρχαι ἐπιβάλλουσι τοῖς τέκνοις αὐτῶν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπανάληψιν τῶν ἐν λόγῳ διδαγμάτων, ἀλλαχοῦ δὲ τέλος ἱερεῖς, ἀντικαθιστῶντες τὴν ἑλλειψιν ἀνωτέρας θεολογικῆς μορφώσεως διὰ φιλοστοργίου ὑπὲρ τῶν ποιμνίων αὐτῶν μερίμνης, ἀναγινώσκουσι καὶ ἐκλαϊκεύουσιν αὐτοῖς τὰ ὑφ' ἡμῶν γραφόμενα, καὶ δὴ ἐν τοῖς ναοῖς, ἐν οἷς ἐφημερεύουσιν, ἐν μέσῳ βαθυτάτης προσοχῆς καὶ ἐπιβλητικωτάτης ἐστὶν ὅτε συγκινήσεως.

Ἀλλὰ τὴν ἑλλειψιν τῶν κηρυγμάτων τοῦ λόγου τῆς πίστεως, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν θαυμασίως συνεδύσαν πρὸς τὸν λόγον τῆς πατρίδος, δόντες ἡμῖν τὰ ἀριστα τῶν ὑποδειγμάτων, τὴν προφανῆ ταύτην ἑλλειψιν καὶ δι' ἄλλων μέσων ἐγνώμεν καὶ μελετῶμεν νὰ πληρῶσωμεν, ἅμα ὥς, σὺν Θεῷ, τὰ μέσα ἡμῶν, τὰ προσδοκώμενα ἐκ μόνης τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἀρωγῆς τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ, ἀποδῶσιν ἐπαρκῆ πρὸς τοῦτο.

Κήρυκες ἀπόστολοι τῶν ἀρχῶν ἡμῶν, ἐπιστρατευόμενοι ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ εὐγλωττοτάτων, θὰ διατρέχωσι τότε κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν τὰς ἑλληνικὰς χώρας, καὶ ἀπὸ τῶν μεγαλοπόλεων μέχρι τῶν ἀπωτάτων χωρίων, θὰ συγκεντρῶσι τοὺς διψῶντας τὴν ἁσβεστον ἤδη δίψαν τοῦ θείου λόγου καὶ θὰ καλλιεργῶσι τὰ εὐγενῆ φρονήματα, τὰ ἀναδείξαντά ποτε μεγάλην καὶ διασώσαντα τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἀπὸ τοσούτων ἐπιδρομῶν κατὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑπάρξεως.

Εἴθε καὶ ἄλλοι νὰ γίνωσιν ἐκτελεσται ἡ καὶ προηγηθῶσιν ἡμῶν ἐν τῷ εὐγενεῖ ἀγῶνι, καὶ εἴθε ταχὺς νὰ διαρρεύσῃ ὁ χρόνος μεταξὺ τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης τοῦ γλυκυτάτου ἡμῶν πόθου καὶ τῆς πρεπούσης αὐτοῦ πραγματώσεως.

## ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῇ δεκάτῃ

(Λουκ. ιη'. 18—27)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ ἐγὼ ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς οἶδας. Μὴ μοιχεύσῃς. Μὴ φονεύσῃς. Μὴ κλέψῃς. Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε. Ταῦτα πάντα ἐφύλαξά μιν ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ. Ἐτι ἐν σοὶ λείπει πάντα ὅσα ἔχεις, πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο. ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε. Πῶς δύσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εὐκολώτερον γὰρ ἐστὶ κάμηλον διὰ τρυμαλῖας ραφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες. Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε. Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ.

1. Τὰς σημειώσεις εἰς τὴν προκειμένην περικοπὴν τοῦ Εὐαγγελίου ἴδε ἐν τῷ 24ῳ ἀριθμῷ τῶν Πατρῶν.

### ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

## Η ΚΑΛΗ ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Καὶ ἄλλοτε ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ εἰπῶμεν ὅτι κακῶς φρονοῦσιν οἱ τὸ Εὐαγγέλιον καταδικάζει τὸν πλοῦτον· διότι οὐδεὶς λογικῶς σκεπτόμενος δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ὁ πλοῦτος εἶναι κακόν τι, ὅτι ἀρκεῖ νὰ εἶναι τις πλούσιος διὰ νὰ εἶναι καὶ κακός. Εἰς τὴν πεπλανημένην ταύτην ἰδέαν, ὅτι δηλαδὴ τὸ Εὐαγγέλιον καταδικάζει τὸν πλοῦτον, ἔδωκεν ἀφορμὴν καὶ ἡ προκειμένη περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν αὐτῇ νεανίσκος πλούσιος ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν, τί νὰ πράξῃ διὰ νὰ κληρονομήσῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν. ὁ δὲ Σωτὴρ ἀπεκρίθη, ὅτι ἵνα κληρονομήσῃ τις τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὀφείλει νὰ τηρήσῃ τὰς θείας ἐντολάς, νὰ μὴ προσβάλλῃ τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν ἄλλων, νὰ μὴ ἀδικῇ αὐτοὺς οὕτως ἢ ἄλλως, καὶ ν' ἀγαπᾷ τὸν πλησίον του ὡς ἑαυτόν. Ἀλλ' ὁ νεανίσκος ἀπεκρίθη, ὅτι ταῦτα πάντα ἐφύλαξεν ἐκ νεότητός του. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἐν ἀκομῇ σοῦ λείπει νὰ πωλήσῃς ὅ,τι ἔχεις, νὰ δώσῃς εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ νὰ με ἀκολουθήσῃς. Ὁ πλούσιος νεανίσκος ἀκούσας ταῦτα ἔγεινε περίλυπος· τοῦτο δὲ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ὅτι δύσκόλως οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα θὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διότι εὐκολώτερον εἶναι νὰ διέλθῃ κάμηλος διὰ τρυπήματος βελόνης παρὰ νὰ εἰσελθῇ πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διατί δ' εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς; ὅχι βεβαίως διότι ὁ πλοῦτος εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἀρετὴν, ἀλλὰ διότι εἶναι ἀγαθὸν ἐπι-



κίνδυνον· εύκόλως δηλαδή δύναται ὁ πλούσιος νὰ ὑπερτιμήσῃ τὸν πλοῦτον καὶ νὰ λατρεύσῃ αὐτόν· ἐπειδὴ δὲ διὰ τοῦ πλοῦτου δύναται τις νὰ ἱκανοποιήτῃ πάσας αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις καὶ ἐπιθυμίας, δύναται εύκόλως νὰ παραδοθῇ ὁ πλούσιος εἰς τὴν τρυφήν, τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ἀσωτεϊάν· δύναται ἐπίσης ὁ πλούσιος διὰ τοῦ χρήματος νὰ διαφθείρῃ συνειδήσεις, νὰ ἐπιβουλεύῃ τὴν ἀθωότητα, νὰ καταπατήσῃ τὸ δίκαιον, νὰ διαστρέψῃ τὴν ἀληθειαν καὶ νὰ καταστῇ ἀδιάφορος πρὸς πᾶν αγαθόν. Ἀλλὰ μεθ' ὅλους τοὺς κινδύνους τοῦ πλοῦτου, ὁ πλούσιος δύναται νὰ πράξῃ τὸ αγαθόν καὶ νὰ καταστῇ ἄξιός νὰ ἀνταμειφθῇ μὲν παρὰ τοῦ Θεοῦ, νὰ ἐπαινεθῇ δὲ παρὰ τῶν ἀνθρώπων, ὅταν καλῶς μεταχειρισθῇ τὸν πλοῦτόν του. Καὶ ὅτι δύναται τῷ ὄντι ὁ πλούσιος νὰ μεταχειρισθῇ καλῶς τὸν πλοῦτον, δεικνύει καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐν τῇ προκειμένῃ περικοπῇ τοῦ Εὐαγγελίου λέγων, ὅτι δυσκόλως οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἄρα δύσκολον, ἀλλ' ὅχι καὶ ἀδύνατον νὰ μεταχειρισθῇ καλῶς τὸν πλοῦτόν του ὁ πλούσιος, τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἱστορία καὶ ἡ καθ' ἐκάστην πεῖρα μᾶς διδάσκουσιν. Ὅτι δὲ ὀφείλει ὁ πλούσιος νὰ μεταχειρίζεται καλῶς τὸν πλοῦτόν του, τοῦτο θὰ ἐξετάσωμεν ἐνταῦθα ἐν ὀλίγοις.

Ὅφειλε ὁ πλούσιος νὰ μεταχειρίζεται καλῶς τὸν πλοῦτόν του· διότι κατὰ τὴν ὥραίαν ἔκφρασιν τοῦ Εὐαγγελίου ὁ πλούσιος εἶναι οἰκονόμος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ τῷ ὄντι πᾶν αγαθόν, τὸ ὁποῖον ἔχομεν, ὀφείλομεν εἰς τὸν Θεόν, ὅστις ἐν τῇ ἀπειρῷ αὐτοῦ ἀγαθότητι ἄφθονα ἐγκυτῶσιν τὰ αγαθὰ αὐτοῦ εἰς τὴν φύσιν· ἀλλὰ τὰ αγαθὰ ταῦτα ἀνίσως εἶναι διανεμημένα εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἕνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων συνήθως τῆς θελήσεως αὐτῶν. Εἶναι λοιπὸν δίκαιον, οὗτοι μὲν τῶν ἀνθρώπων ἀφθόνως νὰ ἀπολαμβάνωσι τῶν αγαθῶν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐκεῖνοι δὲ νὰ στερῶνται πολυτάλως καὶ αὐτοὶ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον· Δὲν μᾶς διδάσκει τὸ Εὐαγγέλιον ὅτι ὁ Θεὸς ἀνατέλλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροῦς καὶ αγαθοῦς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους; Δὲν μᾶς διδάσκει ἐπίσης τὸ Εὐαγγέλιον ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐξομωθῶμεν πρὸς τὸν Θεόν τὸν ἐν οὐρανοῖς πατέρα ἡμῶν; Καὶ τότε τί ἀπλούστερον ἢ νὰ πράττωμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τοὺς ἄλλους ὅ,τι αὐτοὶ πράττει πρὸς ἡμᾶς; οἱ ἔχοντες δηλονότι ἀφθονα τὰ αγαθὰ νὰ ἐρχώμεθα ἄρωγοι εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι στεροῦνται αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναξιοπαθοῦσιν; Ἄν δὲ ὁ Θεὸς δι' ἀνθρώπων ἐκτελεῖ τὰς βουλὰς αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, συμπεραίνομεν ἐντεῦθεν ὅτι ἔδωκε μὲν εἰς τοὺς πλουσίους ἀφθονα τὰ αγαθὰ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπέβαλεν εἰς αὐτοὺς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐρχώμεθα ἄρωγοι εἰς τὰ δυστυχῆ αὐτοῦ πλάσματα, ἥτοι κατέστησε τοὺς πλουσίους οἰκονόμους αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Πόσον ἄρα ὑποχρεοῦνται οἱ πλούσιοι νὰ μὴ ἀδιαφορῶσι πρὸς τοὺς πτωχοὺς; ἀλλὰ καὶ πόσον ὥραϊον καὶ ὑψηλὴν ἀποστολὴν ἔχουσι νὰ χρησιμεύωσιν ἐπὶ τῆς γῆς ὡς οἰκονόμοι τοῦ Θεοῦ!

Ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι ὑποχρεοῖ τὸν πλούσιον νὰ μεταχειρίζεται καλῶς τὸν πλοῦτόν του. Πανσόφως ὁ Δημιουργὸς ἐνεφύτευσε ἐν πᾶσι ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ τὸν οἶκτον καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τοὺς πάσχοντας. Ἡ δυστυχία τῶν ἄλλων δὲν δύναται ἢ νὰ συγκινήσῃ τὴν φύσιν εὐαίσθητον ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ. Μόνον ὁ ἀποθηριωθεὶς δύναται νὰ μὲν ἀδιάφορος καὶ ἀνάλγητος πρὸς τὰς θλίψεις καὶ συμφορὰς τῶν ἄλλων. Πόσον δὲ αγαθὸν αἰτία εἶναι ὁ ἔμφυτος οὗτος οἶκτος! Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ ὑπεράσπισις τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ εὐγενεστέρως τῶν ἀρετῶν, ἡ φιλανθρωπία, εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ τάσις καὶ ἡ ῥοπή πρὸς πᾶν αγαθόν. Ὁ πλούσιος λοιπὸν ἐκεῖνος, ὅστις κατέπνιξε ἐν ἑαυτῷ τὸ αἶσθημα τοῦ οἴκτου καὶ τῆς συμπάθειας πρὸς τοὺς πάσχοντας, δεικνύει ὅτι ἀπέβαλεν ἐν τῶν

κυριωτέρων γνωρισμάτων τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, ὅτι κατέπνιξε ἐν ἑαυτῷ πᾶν ἔχνος ἀνθρωπισμοῦ, ὅτι ἀπεθηριώθη κυριολεκτικῶς, ὅτι ἐστέρησεν ἐν αὐτῷ ἡ εὐεργετικὴ ἐκείνη πηγὴ, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπορρεῖ πᾶν αγαθὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ὑπ' αὐτῆς λοιπὸν τῆς φύσεως ὑποχρεοῦται ὁ πλούσιος νὰ συμπαθῇ πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς δυστυχεῖς, νὰ μεταχειρίζεται καλῶς τὸν πλοῦτόν του.

Τὴν καλὴν χρῆσιν τοῦ πλοῦτου ἐπιβάλλει εἰς τὸν πλούσιον ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη, ἥτις εἶναι ἡ οὐσία τῆς θρησκείας ἡμῶν, ἀποτελεῖ δὲ τὸ κύριον τοῦ χριστιανισμοῦ γνώρισμα. Ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη ἐπιβάλλεται εἰς τὸν χριστιανὸν τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ συμπληροῖ αἶσθημα ἔμφυτον ἐν ἡμῖν, τὸν οἶκτον καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τοὺς πάσχοντας, καὶ γίνεται αἰτία καὶ πηγὴ ἀνυπολογίστων αγαθῶν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἄν τις ἀναλογισθῇ, ὅτι εἰς τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην ὀφείλεται ἡ ἡθικὴ ἀναγέννησις τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ὅτι διὰ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης ἐξηγιάσθη ἡ οἰκογένεια, ἐξημερώθησαν τὰ ἔθνη, ἐπουλώθη πᾶν τραῦμα καὶ σωματικὸν καὶ ψυχικόν, καὶ οἱ ἀνθρώποι ἐξεπολιτίστησαν, θὰ πεισθῇ ὅτι ὁ πλούσιος ὀφείλει νὰ διατηρῇ ἐν ἑαυτῷ ζωσαν τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην, νὰ φροντίζῃ δὲ νὰ διασώζῃ ἀμείωτον τὸ γνώρισμα, τὸ ὁποῖον διακρίνει τὸν χριστιανόν, τὸν πολιτισμένον ἀνθρώπον. Καί, μόνον παρὰ τοῖς ἀγρίοις δύναται νὰ ἐπικρατῇ πλήρης ἀδιαφορία πρὸς τοὺς πάσχοντας. Μόνον οἱ καταπνίξαντες ἐν ἑαυτοῖς πᾶν αἶσθημα ἀνθρώπινον δύναται νὰ ζῶσι μὲν αὐτοὶ ἐν τρυφῇ καὶ ἀσωτείᾳ, νὰ κλειώσι δὲ τὰ σπλάγχνα τῆς καρδίας αὐτῶν πρὸς τοὺς δυστυχεῖς. Οἱ θέλοντες νὰ διασώζωσι τὸν εὐγενῆ τίτλον τοῦ ἀνθρώπου καὶ μάλιστα τοῦ χριστιανοῦ ὀφείλουσι νὰ ἐρχώμεθα ἄρωγοι εἰς τοὺς ἔχοντας χρεῖαν βοηθείας, ὀφείλουσι νὰ μεταχειρίζονται καλῶς τὸν πλοῦτόν του.

Ἀλλὰ καὶ συμφέρον ἔχει ὁ πλούσιος νὰ μεταχειρίζεται καλῶς τὸν πλοῦτόν του. Εἶναι πασιγνώστον ὅτι ἡ ἀδιαφορία τῶν πλουσίων πρὸς τοὺς πτωχοὺς ὑπῆρξε μία τῶν κυριωτέρων ἀφορμῶν τοῦ κοινωνισμοῦ ὑπὸ τὴν ταπεινὴν αὐτοῦ μορφήν, ἥτοι τῆς ἀρχῆς ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν ἰδιοκτησία δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, τὸ οἰκογενειακὸν ἀσυλον πρέπει νὰ ἐκλίπῃ, τὰ πάντα νὰ γείνωσι κοινὰ, νὰ καθιερωθῇ δηλαδή ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι κυριολεκτικῶς ἀνατρέπουσιν αὐτὰ τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας. Ἡ ἀδιαφορία αὕτη τῶν πλουσίων πρὸς τοὺς πτωχοὺς ὑπέβαλεν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν πτωχῶν τὴν ἔμφυτον ἐν αὐτοῖς δυσμένειαν πρὸς τοὺς πλουσίους, μετέτρεψεν αὐτὴν εἰς μῖσος ἀσπονδον, καὶ διήρесе τὰς κοινωνίας εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα, ἀγωνιζόμενα ἀγῶνα ἐξοντώσεως, ὅστις συνταράττει πολλὰς τὰς νεωτέρας κοινωνίας, ἐν ταῖς αἰῶνας κινδυνεύει νὰ ἐπικρατήσῃ ὁ μηδενισμὸς καὶ ἡ ἀναρχία ἢ ἀνατρέπουσα τὰ πάντα. Ἄν οἱ πλούσιοι μεταχειρίζονται δικαιοῦς τὸν πλοῦτόν αὐτῶν καὶ ἀμείβωσι γενναϊότερον τὸν ἐργάτην, ἐκ τοῦ ἰδρώτος τοῦ ὁποῖου πλουτοῦσιν· ἂν διὰ τοῦ χρήματος αὐτῶν ἐνισχύωσιν ἔργα κοινωφελῆ καὶ παρέχωσιν ἐργασίαν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐργασθῶσιν· ἂν ἐν γένει μεταχειρίζονται φιλανθρωπότερον τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ εἰς ἐκτάκτους κοινωνικὰς ἀνάγκας καὶ συμφορὰς προσέρχονται ἄρωγοι ἐν τῇ μέτρῃ τῶν δυνάμεων αὐτῶν, ἀναδεικνύονται δὲ ἀληθεῖς οἰκονόμοι τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ κοινωνισμὸς δὲν θὰ ἔχῃ λόγον ὑπάρξεως, ὅτι τὸ μῖσος τῶν πτωχῶν πρὸς τοὺς πλουσίους θὰ μετατραπῇ εἰς ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς αὐτούς, ὅτι ἡ τάξις καὶ ἡ εὐμερία θὰ ἐξασφαλισθῶσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Καὶ τίς δὲν ἔχει συμφέρον νὰ ζῇ ἐν τοιαύτῃ κοινωνίᾳ; Τίς δὲν ἀπολαμβάνει τῶν αγαθῶν αὐτῆς, ζῶν ἐν αὐτῇ; Τί τοῦαντίον ὠρεῖται τὸν πλούσιον ὁ πλοῦτος αὐτοῦ, ἂν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν κινδυνεύῃ νὰ διασφραλισθῇ ἡ τάξις τῆς κοινωνίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ζῇ· ἂν τὸ

φάσμα τοῦ κοινωνισμοῦ φοβερὰν προβάλλῃ διαρκῶς ἐνώπιόν του καὶ ἀπειλῇ νὰ μετατρέψῃ τὰ πάντα εἰς ἐρείπια; Δυνατὰ τις ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐρειπίων ν' ἀπολαμβάνῃ ἐν ἀνέσει τῶν αγαθῶν αὐτοῦ, νὰ ζῇ εὐτυχῆς;

Ἐν τέλει, ὅταν τις καλῶς μεταχειρίζεται τὸν πλοῦτον, αἰσθάνεται χαρὰν τοιαύτην, πρὸς τὴν ὁποίαν οὐδεμία ἀπόλαυσις δύναται νὰ συγκριθῇ. Καί, πᾶσα ἄλλη ἀπόλαυσις εἶναι στιγμιαία, συνήθως δ' ἐπιφέρει ταχέως τὸν κόρον, τὴν λύπην καὶ τὴν μεταμέλειαν. Μόνη ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ὁποία πηγάζει ἐκ τῆς καλῆς χρήσεως τοῦ πλοῦτου, εἶναι διαρκής, γεννᾷ δ' ἐν ἡμῖν χαρὰν ἀδιάπτωτον καὶ ἀμείωτον. Πᾶσα ἄλλη ἀπόλαυσις ὡχρῖς καὶ ἐξαφανίζεται ἐνώπιον τῆς ἀπολάυσεως ἐκείνης, τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα, ὅταν σώζωμεν ἀνθρώπινα πλάσματα ἀπὸ κινδύνων σωματικῶν καὶ ψυχικῶν, ὅταν εὐεργετῶμεν τὸν πλησίον ἡμῶν, ὅταν συντελώμεν εἰς τὴν ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν πρόοδον καὶ εὐμερίαν τῆς κοινωνίας· πρὸς τοῦτο δὲ τὰ μάλιστα συντελεῖ ἡ καλὴ χρῆσις τοῦ πλοῦτου.

Εὐτυχῶς τὸ ἔθνος ἡμῶν δὲν ἐμόλυνεν εἰσέτι ὁ χυδαῖος κοινωνισμὸς· ὁ μηδενισμὸς καὶ ἡ ἀναρχία δὲν συνεσιγίζαν εἰσέτι διὰ τῶν πλοκῶν αὐτῶν τὴν πατρίδα ἡμῶν· ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία ἵσταται εἰσέτι εἰς τὸ ἀπροσπέλαστον αὐτῆς ὕψος καὶ θεωρεῖται ὡς ἡ μόνη βεβαία ἔγκυρα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως. Εἰς τοῦτο δὲ οὐκ ὀλίγον συντελεῖ, ὅτι οἱ πλούσιοι, καλῶς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μεταχειριζόμενοι τὸν πλοῦτόν αὐτῶν, καταπνίγουσι μὲν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν πτωχῶν τὴν ἔμφυτον πρὸς αὐτοὺς δυσμένειαν, ὠφελοῦσι δὲ πολλαχῶς τὴν πατρίδα, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν παραδίδονται μετ' ἐγκωμίων εἰς γενεὰς γενεῶν. Σελίδας ὅλας τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν καταλαμβάνουσι τὰ ὀνόματα τῶν γενναίων ἐκείνων τῆς πατρίδος τέκνων, τὰ ὁποῖα ἐν μέσῳ στερήσεων παντοειδῶν καὶ κόπων ἀτρύτων ἀποκτήσαντα τὸν πλοῦτον αὐτῶν διέθεσαν αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, καὶ ἀνεδείχθησαν μέγιστοι αὐτοῦ εὐεργεταί. Εἴθε τὸ παράδειγμα τῶν εὐγενῶν ἐκείνων ὁμοεθνῶν ἡμῶν νὰ καθοδηγῇ πάντοτε τὰ διαδύματα τῶν πλουσίων παρ' ἡμῖν, καὶ νὰ διδάσκῃ αὐτούς, ὅτι ὀφείλουσι νὰ μεταχειρίζονται καλῶς τὸν πλοῦτόν αὐτῶν ἐπ' αγαθῷ καὶ αὐτῶν καὶ τοῦ ἔθνους.

### Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ Τ' ΑΠΟΣΘΗΝΕΙΝ, ΑΝ ΜΟΝΟΝ ΘΕΛΩΜΕΝ

Πεπρωμένον, φαίνεται, εἶναι νὰ ποτιζώμεν οἱ Ἕλληνες συνεχῶς, καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ, διὰ τοῦ αἵματος ἡμῶν τὴν γῆν τῶν πατέρων μας, ἵνα οὕτω καὶ μόνον οὕτω δύναται νὰ φυτρώσῃ καὶ εὐδοκίμησῃ τὸ ἀγλαόν δένδρον τῆς ἐλευθερίας. Ἐπὶ τέσσαρας καὶ ἡμίση αἰῶνας ἐδολοφόνουν, ἀπηγχόνηζον, ἔσφαζον, ἐξεπατρίζον ἡμᾶς οἱ Ἕνετοί ἐν Κρήτῃ καὶ ἐπὶ 230 περίπου ἔτη ἐκκαούργουν αὐτὴν τὰ αὐτὰ οἱ Τούρκοι. Ὅποσον μέγα καὶ φοβερὸν ὑπῆρξε τὸ κακόν, δύναται τις νὰ νοήσῃ, ἂν ἐνθυμηθῇ ὅτι κατὰ τὰ 700 περίπου ἔτη τῆς δουλείας οἱ Κρήτες οὐχὶ μόνον δὲν ἀπολλυτοῦσαν ἀλλὰ καὶ ἡλαττώσαντο εἰς τὸ ἐν τέταρτον! Καὶ ὅμως ἡ ἀδάμαστος ἐκείνη φυλὴ οὐδέποτε ἐπέσιθι νὰ ὁμολογήσῃ πίστιν εἰς αὐτὴν πρὸς τοὺς τυράννους τῆς καὶ ἀπελπισθῇ καὶ ἡσυχάσῃ! Τὸ αἷμα τοῦ ἐνὸς χυνόμενον ἐγένετο ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἄλλων οὐχὶ φόβος καὶ κατάπληξις ἀλλὰ πόθος καὶ μανίαν ἐκδικήσεως καὶ οὕτως ἐκάστη γενεὰ παρέδιδεν εἰς τὴν εὐθὺς ἐπομένῃ ἀκμαίον τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς φιλοπατρίας καὶ τὸ πρὸς τοὺς ξένους μῖσος, παρέδιδε ζωσαν καὶ κραταίαν τὴν ἐλπίδα τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως, μέχρις οὗ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν ἄγγελον τῆς σωτηρίας καὶ ἀπαλλαγῆς. Ἀλλ' εὐθὺς ὡς θεῖα χάρις ἔλκε τὸ Κρητικὸν δρᾶμα, ἰδοὺ ἀρχεται τὸ Μακεδονικὸν κατὰ τὸ πεπρωμένον ὅπερ εἴπομεν. Καὶ ἐν Μακεδονίᾳ τῶρα χύνεται

Ἑλληνικὸν αἷμα· φαίνεται ὅτι καὶ ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους ὅπως καὶ ἐν τῇ τοῦ Μίνως καὶ Ἰδομενέως τὸ θεῖον δένδρον τῆς ἐλευθερίας ἀπαιτεῖ ὁμοίως αἷμα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι. Λοιπὸν γεννηθήτω τὸ θέλημα τοῦ Ὑψίστου! Τὸ ὅτι οἱ δολοφόνοι τότε μὲν ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ Δανδύλου καὶ τοῦ Ὁσμάν, τῶρα δὲ τοῦ Κρούμου, τοῦτο οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν. Πάντες οὗτοι εἶναι ἐπιδρομεῖς, ἄρπαγες καὶ θᾶσον ἢ βράχδιον ἐξαφανίζονται· ἡμεῖς δὲ πάσχομεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τέλους νικῶμεν. Καὶ νῦν θὰ νικήσωμεν, ἀρκεῖ μόνον πρῶτον μὲν οἱ Μακεδόνες, ἔπειτα δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ λοιποὶ νὰ ἐξακολουθώμεν ἐργαζόμενοι ὅπως οἱ Κρήτες. Ἐδολοφονήθη εἰς, εὐθὺς δύο ἄλλοι ἀς σπεύσωμεν νὰ καταλάβωμεν τὴν θέσιν του! Ἦτο ἐκεῖνος ἀνὴρ φιλόπατρις, γενναϊὸς ἄνθρωπος καὶ πρόθυμος εἰς πᾶσαν θυσίαν· ἀς κλαύσωμεν παρὰ τὸν τάφον αὐτοῦ, ὅτι τοιοῦτον τέκνον ἀπορφανίσθη ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ἄμχ ἀς ὀρκισθῶμεν εἰς τὴν σκιάν αὐτοῦ, ὅτι τιμῶντες τὴν μνήμην του θὰ ἐξακολουθώμεν τὸ ἔργον του, θὰ ἐλπίζωμεν ἐπὶ τὸ θεῖον δίκαιον καὶ ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας, ὅπως ἐποίει καὶ ἐκεῖνος, καὶ θὰ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ προσφέρωμεν καὶ τὴν ἰδικὴν μας ζωὴν εἰς τὸν ἱερὸν βωμὸν τῆς θρησκείας καὶ πατρίδος ὅπως καὶ ἐκεῖνος. Περισσότερους Κρήτας ἐδολοφονήσαν οἱ Τούρκοι κατὰ τὰ ἀπαίσια ἔτη 1895 καὶ 1896 ἢ οἱ Βούλγαροι ἐπ' ἐσχάτων ἐν Μακεδονίᾳ· ἀλλ' εἶδομεν πάντες ποῦ κατέληξαν αἱ ἀπάνθρωποι αὗται πράξεις τῶν Τούρκων ἐν Κρήτῃ, εἶδομεν πῶς ἐτιμωρήθησαν οἱ ἐργάται τοῦ κακοῦ. Οὕτω θὰ γίνῃ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ οἱ δολοφόνοι θὰ διαχθῶσιν. Διότι δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ Χριστιανοὶ τῆς Εὐρώπης νὰ θελήσωμεν νὰ καταλύσωμεν τὴν Τουρκικὴν δεσποτείαν καὶ νὰ ἐγκυτῶσιν αὐτήν τὴν θηριωδίαν τῶν Τατάρων τοῦ Ἀσπαρούχ. Οἱ Τούρκοι διοικοῦν καὶ δικάζουν ἀθλίως καὶ φορολογοῦν ἀπηνῶς, ἀλλὰ τῶρα τοῦλάχιστον δὲν φονεύουν· προτιμοῦν νὰ κείρουν καὶ ἀμείβουν παρὰ νὰ σφάζουν τὰ ἀτυχῆ πρόβατα, τοὺς Χριστιανούς· οἱ δὲ Βούλγαροι καὶ φορολογοῦν σκληρῶς καὶ σφάζουν, καὶ δολοφονοῦν καὶ πυρπολοῦν καὶ καθόλου οὐδὲν αἰσχροῦ ὅπερ δὲν πράττουν. Τὸ νὰ παραδώσωμεν ἄρα αἱ Χριστιανικαὶ Δυνάμεις ἀλλοθρήσκους καὶ ἀλλοεθνεῖς εἰς τοὺς Βουλγάρους οὐδὲν ἄλλο θὰ ἐσήμαινεν ἢ νὰ τοὺς παραδώσωμεν εἰς σφαγὴν. Οὐδὲ ὅτι ποτὲ θὰ κενώσῃ ὁ Τουρκικὸς στρατὸς τὴν Μακεδονίαν καὶ θὰ μὲν ἡ χώρα ἀφύλακτος, ὥστε νὰ ἡμπορέσωμεν οἱ Βούλγαροι νὰ ἐπανάλθωμεν τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμανίας, οὐδὲ τοῦτο δὲν θὰ τὸ ἴδουν. Ἡ θηριωδία αὐτῶν ἐπ' ἐσχάτων διαγωγῇ ἠνοίξεν εὐτυχῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς παντός τοῦ κόσμου καὶ οὐδεὶς φόβος ὅτι θὰ ἀπατήσωμεν πλεόν κανένα, ἐπειδὴ πάντες ἔμαθον ὅποια αἰμοβόρα ἐνστικτα ἐμφυτεύον εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Βεβαίως τὴν πατρίδα τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐλπίζομεν καὶ ἡμεῖς ν' ἀναγκασθῇ νὰ κενώσῃ στρατιωτικῶς ἡ Τουρκία ὅπως ἠναγκάσθη καὶ ἐκένωσε καὶ τὴν Κρήτην· ἀλλὰ τοῦτο θὰ γίνῃ, ὅταν προηγουμένως καταληφθῇ ὑπὸ Εὐρωπαϊκοῦ, Χριστιανικοῦ ἀληθῶς στρατοῦ· καὶ τότε ὁ φανατισμὸς τῶν Βουλγάρων καὶ Πανοσλαβιστῶν δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν μακροχρόνον αὐτοῦ ἔργον. Ἰνα τις νοήσῃ μέγχι τίνος βαθμοῦ προβαίνει ὁ κατὰ παντός Ἑλληνικὸς φανατισμὸς οὗτος καὶ αὐτῶν τῶν λογίων καὶ ἐπιστῶν Σλαβῶν, οἵτινες ὠφεῖλον νὰ εἶναι ἀνώτεροι τούτου, ἀναγράφω ἐν πρόσφατον παράδειγμα. Πέρυσιν ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Γ. Ν. Κατζίδακι βιβλίον τι Γλωσσολογικὸν Μελέται ἐπιγραφόμενον καὶ διαλαμβάνον α') Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως Μορέας β') Περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων, γ') Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως Μεσσαρίας, δ') Περὶ τῆς ἐτυμολογίας τῶν λέξεων Μυζήρας-Μυστράς-Μυστριώτης κλπ. κλπ. Τὸ βιβλίον τοῦτο μνημονεύουσι τὰ ἐν Πιερρούπολει ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας ἐκδιδόμενα Βυζαντινὰ Χρο-



νικά ἐν Τομ. Θ' σελ. 282-3, ἀλλὰ κολοβοῦσι τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ οὕτω: α') Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως Μορέας σελ. 1—31 β') Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως Μεσαρέας 115—179. ...» Βλέπετε; παρέλιπον ὁλόκληρον τὴν β' πραγματείαν Περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων καὶ ἔθηκαν ὡς δευτέραν τὴν τρίτην, αἱ δὲ σελίδες ἀπὸ 32—114 ἔμειναν, ὡς φαίνεται, κεναί. Διότι δὲν ἔπρεπε δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ Ρωσίᾳ νὰ δημοσιευθῶσι λέξεις τινές, ἐν αἷς συνάπτεται τὸ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων μετὰ τῆς Μακεδονίας! Δὲν δύναται νὰ ἀναιρέσουν τὰ λεγόμενα, λοιπὸν συγκαλύπτουν καὶ προσπαθοῦν νὰ θάψουν αὐτά. Τοιοῦτοι οἱ ἀντίπαλοι! Ἄλλ' ἀκριβῶς τοῦτο ὅτι πρὸς τοιοῦτον φανατισμόν, πρὸς τοιαύτην μανίαν πρόκειται ἡμῖν ὁ ἀγὼν, ὀφείλει νὰ κεντήσῃ ἡμᾶς εἰς ἀνάλογον ἐνέργειαν καὶ ἐπιμονήν. Πάντοτε καὶ πανταχοῦ ἡ πίσις γεννᾷ ἀντίδρασιν. Λοιπὸν ἂν ἐκεῖνοι δολοφονοῦν τινὰς, ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ ἀντεπεξέλθωμεν, καὶ πρῶτον νὰ μένωμεν σταθεροὶ ἐκεῖ οἱ ὑπάρχοντες, ἔπειτα δὲ νὰ σπεύδωμεν ἐντεῦθεν εἰς τὸν κινδυνεύοντα ἐκεῖνον προμαχώνα τοῦ Ἑλλη-

νισμοῦ καὶ ἐγκαθιστάμεθα ἐκεῖ ὡς ἔμποροι, ὡς διδάσκαλοι, ὡς ἱατροί, ὡς βιομήχανοι, ὡς τραπεζίται καὶ οὕτω καθέξῃς. Τόσαι χιλιάδες ἐξ ἡμῶν τρέχουν καὶ χάνονται εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἢ ἐπανέρχονται ἐκεῖθεν φθισικοὶ καὶ ἄθλιοι, ἀσπεύσῃ τὸ ἐν ἑκατοστὸν τούτων εἰς τὴν πολυπόθητον Μακεδονίαν!

Ἡ Τουρκία ἀνοίξασα ἐπὶ τέλους τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲν καταδιώκει ἡμᾶς πλέον, ὥστε, ἂν πράξωμεν τὸ καθήκον, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπιβάλλει ἡ ἱστορία, ἡ γλῶσσα καὶ ἡ θρησκεία μας, ἂν θελήσωμεν καὶ ἰδιῶται καὶ ἄρχοντες νὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ διασώσεως καὶ ἐξημερώσεως τῆς γῆς τῶν πατέρων μας μεθ' ὅσης δραστηριότητος καὶ ἐπιμονῆς ἐργάζονται οἱ ξένοι ὑπὲρ ἀρπαγῆς καὶ ἐκβαρβαρώσεως αὐτῆς, ἂν θέλωμεν νὰ δεῖξωμεν εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ἔπαυσε Θεῖα χάριτι νὰ γεννᾷ ἄνδρας, ὅτι ἔχομεν ζῶν καὶ ἀπόφασιν στερεὰν νὰ μὴν ἀφήσωμεν νὰ μᾶς καταφάγουν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Κρούμου, τότε πρὸς κέντρα λακτίζουν, διότι τὸ δίκαιον καὶ τὸ θεῖον εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὸ μέλλον ὁμοίως ἡμέτερον!

## ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 8

### ΛΕΞΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Πληρὲς πρακτικὸν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν

#### ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- Λεξικὸν Γαλλοελληνικὸν ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου 10.—  
Λεξικὸν Ἑλληνογαλλικὸν ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου 10.—  
Γαλλικὴ μέθοδος Otto-Κοντοπούλου..... 4.80  
Κλείς τῆς Γαλλικῆς μεθόδου Otto-Κοντοπούλου 1.50  
Ἑλληνογαλλικοὶ διάλογοι..... 2.—

#### ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- Λεξικὸν Γερμανοελληνικὸν ὑπὸ Α. Ν. Γιάνναρη 11.—  
Λεξικὸν Ἑλληνογερμανικὸν Ρ. Α. Ρουσοπούλου 12.—  
Γερμανικὴ μέθοδος Otto-Σακελλαρίου..... 5.50  
Κλείς τῆς Γερμαν. μεθόδου Otto-Σακελλαρίου 1.50  
Ἑλληνογερμανικοὶ διάλογοι ὑπὸ Α. Μαναράκη 2.—

#### ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν ὑπὸ Ι. Περβανόγλου. 11.—  
Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν ὑπὸ Ι. Περβανόγλου. 11.—  
Ἀγγλικὴ μέθοδος Mauron-Ψαρχά..... 5.50  
Κλείς τῆς Ἀγγλ. μεθόδου Mauron-Ψαρχά.. 1.50  
Ἑλληνοαγγλικοὶ διάλογοι ὑπὸ Π. Ψαρχά... 2.—  
Μικρὰ Ἀγγλ. μέθοδος πρὸς χρῆσιν τῶν ἀρχαρίων  
Ψαρχά..... 2.—

#### ΙΤΑΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- Ἰταλικὴ μέθοδος Sauer-Καντακίδου..... 5.50  
Κλείς τῆς Ἰταλ. μεθόδου Sauer-Καντακίδου. 1.50  
Ἑλληνοἰταλικοὶ διάλογοι ὑπὸ Γ. Σ. Χοιδά... 2.—

#### ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΣ ΔΙΔΑΣΚΙΝ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

#### ΤΑ ΑΝΘΗ

Βιβλίον 34ον

Εἶνε πρακτικὴ ἀνθοκομία, συντεταγμένη μὲ πολλὴν σαφήνειαν καὶ πείραν ἀπὸ τῶν γηραιῶν καὶ σοφῶν βοτανικῶν Θ. Χελδράτχ, τελευταῖον ἔργον του, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἴδῃ τυπούμενον, διότι ἀπέθανεν ἐν τῷ μεταξύ.

Τὸ βιβλίον ἐκ σελ. 112 περιέχει καὶ πολλὰς εἰκόνας ἐπεξηγούσας τὸ κείμενον. Πωλεῖται λεπτὰ 40 εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συλλόγου (ὁδὸς Ἀκαδημίας 42) καὶ εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα.

#### ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΙ ΚΟΝΔΥΛΟΦΟΡΟΙ

STYLOGRAPH & FOUNTAIN PENS

Ἐκομισθὴ μεγάλη συλλογὴ Ἀμερικανικῶν κονδυλοφόρων, εἰς διαφόρους ποιότητας, διὰ τῶν ὁποίων ἀπαξ πληρουμένων γράφονται 2,000 λέξεις.

Οἱ τῆς συνήθους ποιότητος μὲ πένναν τιμῶνται ἀπὸ 1 μέχρι 3 δραχμῶν ἕκαστος, συνιστῶνται δὲ ἰδιαίτερώς εἰς τοὺς σπουδαστάς, διότι ἀντικαθίσταται ἡ πέννα καὶ οὕτω καθίστανται διαρκεῖς.

Οἱ τῆς καλλιτέρας ποιότητος ἔχουσι πένναν χρυσοῦν ἢ αἰχμὴ προστατευομένη ὑπὸ ἀδάμαντος, τιμῶνται δὲ ἀπὸ 20 μέχρι 50 δραχμῶν ἕκαστος.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ

Χαρτοπώλαι, Ὁδὸς Ἑρμοῦ

#### ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1902

ΕΝ Τῇ ΜΕΓΑλῇ Αἰθυσῇ τῶν Τελετῶν  
ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΠΡΟΣΙΤΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

ἀπὸ 9—12 καὶ 2—7 μ. μ.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΑΝΤΙ ΔΡΑΧΜΗΣ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ "ΠΑΤΡΙΩΝ,"

Δημοσιεύονται μόνον μετὰ  
ἐγκρίσεων καὶ κατ' ἀποκοπήν.